

„ŚWIĘTO PIECZONEGO ZIEMNIAKA” – Scenariusz

Data: 12 października 2016 r.

Organizatorzy: Hanna Przygodzka
Lidia Glińska
Wiesława Pawlak
Dorota Mielczarek

Czas trwania: 3 godziny

Cele:

- poznawanie wiadomości dotyczących pochodzenia ziemniaka;
- wdrażanie do kultywowania tradycji
- poznawanie produktów i potraw wykonywanych z ziemniaków
- stymulowanie pozytywnych zachowań społecznych, interakcji i współpracy między uczniami
- przestrzeganie ustalonych zasad i reguł
- rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej
- kształtowanie umiejętności rozumienia polecenia nauczyciela oraz prawidłowego wykonania
- rozwijanie pomysłowości oraz twórczego działania
- rozwijanie umiejętności czerpania radości i przyjemności ze wspólnej zabawy
- przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zabawy oraz przy ognisku

Metody:

- rozmowa, objaśnienia, instrukcje;
- obserwacja, pokaz;
- samodzielnych doświadczeń i zabaw utrwalających;
- zadań stawianych do wykonania.

Formy aktywności :

- zabawowo-zadaniowa
- zespołowa
- ruchowa
- grupowa
- indywidualna

Pomoce:

- ziemniaki różnych odmian, ziemniaki o ciekawych kształtach
- łyżki, flamastry, ilustracje, arkusz szarego papieru
- naczynia i sztuczne jednorazowe do degustacji
- zagadki, wiersze, rymowanki o ziemniakach, ognisko
- napisy z nazwami potraw z ziemniaków
- plansze, ilustracje, skrobaki do ziemniaków, nożyki

Zakładane efekty – osiągnięcia uczniów.

Dziecko:

- poszerzy wiedzę na temat ziemniaków
- rozwiąże zagadki o ziemniakach
- wykaże się pomysłowością oraz twórczym działaniem
- zintegruje się z kolegami poprzez aktywną współpracę i zabawę

- doświadczy wrażeń zmysłowych w zetknięciu z różnorodnymi potrawami z ziemniaków
- weźmie udział w konkurencjach i konkursach sportowych
- wykaże koleżeńską postawę, zapanuje nad emocjami.

Przebieg imprezy:

1. **Nauczyciel prowadzący:** Powitanie wszystkich uczestników i zaproszenie do wspólnej zabawy. Czytanie zagadek

Zagadki

Pod krzakiem w ziemi
rośnie ich wiele.
Dzieci je chętnie
pieką w popiele.

Rosną na zagonach
pod zielonym krzakiem.
A jesienią po wykopkach
zjemy je ze smakiem.

Jesienią musimy
wykopać je z ziemi
potem na ognisku
piekli je będziemy.

W czarnej ziemi rosły,
różne kształty mają.
Na frytki, placuszki
bardzo się nadają.

2. **Nauczyciel prowadzący:** Kto jest bohaterem dzisiejszego święta? (Ziemniaki)
Może ktoś zna inne nazwy ziemniaków?

- parabola – gwara kresowa – Lwów
- kartofel – w dialekcie śląskim, ale także w całym kraju
- pyra – gwara poznańska
- grula – gwara góralska
- bulwa – język kaszubski
- kartofle – język niemiecki

3. **Nauczyciel prowadzący:** Wysłuchanie informacji o pochodzeniu ziemniaka.

Ziemniaki zostały przywiezione do Europy z Ameryki Południowej, a konkretnie z Peru, gdzie uprawiali je Indianie około 500 lat temu. Początkowo stosowano ziemniaki jako lekarstwo, a kwiaty z łąt wykorzystywano do układania bukietów.

Do Polski sprowadził je król Jan III Sobieski w XVII w. Kazał posadzić w przypałacowym ogrodzie i niecierpliwie czekał, co z tego wyrośnie. Po jakimś czasie pojawiły się badyle. Zakwitły, ale kwiatki nie były zbyt ładne. Zielone owocki również nie były smaczne. Zagniewany król kazał roślinę wyrwać z korzeniami i spalić. Dworzanie rozkaz wykonali. Gdy ognisko się dopalało, któryś ciekawy poddany króla, rozgarnął popiół, aby

sprawdzić, co tak ładnie pachnie. Upieczone w żarze ogniska ziemniaki nie tylko ładnie pachniały, ale też były bardzo smaczne.

Tak zaczęła się wielka kariera ziemniaka, potocznie zwanego kartoflem. Przekonywano się do nich dość długo. Uważano, że szkodzą zdrowiu, a przecież obecnie goszczą niemal codziennie na naszych stołach. Mogą być gotowane, smażone, pieczone. Można ziemniaki jeść jako frytki, chipsy, są w różnych sałatkach jarzynowych. Karmione są nimi również zwierzęta.

4. Uczniowie: Omówienie przez uczniów budowy ziemniaka oraz ich szkodników i znaczenia:

- wskazanie części nadziemnej i podziemnej
- omówienie budowy rośliny
- wskazanie części jadalnej
- przekazanie informacji o znaczeniu ziemniaków w gospodarce kraju.

5. Nauczyciel prowadzący: Teraz właśnie mamy czas zbiorów ziemniaczanych – wykopki. Dawniej, w wielu wsiach z tej okazji świętowano. My również chcemy szanować tradycje i dlatego świętujemy wspólnie!

Czytanie wiersza przez nauczyciela Pt. „Dzik obserwuje wykopki”

Jest hen, pod lasem Pole ziemniaków.
Spogląda na nie Dzik spoza krzaków.
Och, jaki dzik ma apetyt wielki,
Straszny apetyt na kartofelki!
Lecz choć kartofle na polu nęca,
Wejść tam nie może, ludzie się kręcą.
Przynieśli z sobą kosze, motyki
I kopią w ziemi, całkiem jak dziki.
„Ach czemu ludzie - myśli dzik zły
Lubią ziemniaki tak jak i my?
Cóż, chyba szukać żołądzi zaczę.
Też są pożywne i bardzo smaczne”.

6. Nauczyciel prowadzący: Rozmawia z uczniami na temat „Co można zrobić z ziemniaków ?” i słucha wypowiedzi uczniów. Nauczyciele wspierający zapisują odpowiedzi na arkuszu szarego papieru.

7. Nauczyciel prowadzący: Zaprasza uczniów do wykonania w klasach różnych „cudaków z ziemniaków” i jesiennych darów na wystawę, która będzie zorganizowana w szkole w dniu 19 października 2016 r. i czyta wiersz Pt. „Co można zrobić z ziemniaka?”.

Co można zrobić? O, ho, ho!
Mówiąc najprościej: różności sto.
Miskę kopytek,
Patelnię frytek,
Placki smażone
Kluski kładzione
Pyry w mundurkach,
w chrupiących skórkach
wyjęte z ogniska,

co iskra z nich pryska,
chipsy ziemniaczane,
płatki kartoflane,
A! I jeszcze lizać palce!
kuleczki mrożone w zamrażarce.
A my z ziemniaka zrobimy prosiaka,
Hipopotama, królika, krowę:
Cztery zapalki się wtyka,
Ogon i rogi z drucika,
Oczy jarzębinowe,
A uszy z liści jesiennych ozdobią głowę.
I gotowe.
Więc zabierajmy się żwawo do pracy
A prym niech wiodą mali szkolni żacy.

8. Nauczyciel prowadzący: Teraz wszystkich zapraszamy.
Na konkursy i zabawy.

Uczniowie zostają podzieleni na grupy. Każda grupa bierze udział w wyznaczonych konkurencjach. Konkurencje są dostosowane do możliwości uczniów. Przy każdej konkurencji nauczyciel czyta rymowanąkę.

I Konkurencja - odczytanie rymowanki przez nauczyciela:

Niechaj cieszą się dzieciaki
I w mig znajdą te ziemniaki
Co ukryte są na łące – Niech szukają słodkie brzdące.

– dzieci szukają wcześniej ukrytych ziemniaków. Wygrywa drużyna, która odszukała najwięcej ziemniaków.

II Konkurencja - odczytanie rymowanki przez nauczyciela:

Do wiaderka traf ziemniakiem
Będiesz uczniem, zuchem chwatem.
Najpierw celuj, potem rzuć
Zbieraj punkty z nami licz.

– wrzucanie ziemniaków do wiaderka z pewnej odległości.

III Konkurencja – odczytanie rymowanki przez nauczyciela:

Cóż się teraz będzie działo
Łyżka, ziemniak, drżące ciało
Iść z nim trzeba ostrożniutko
Słupki mijać pomalutku
Komu ziemniak nagle spadnie
Ma uśmiechnąć się najładniej.

– bieg z ziemniakiem na łyżce drewnianej

VI Konkurencja – odczytanie rymowanki przez nauczyciela:

Każdy uczeń w naszej szkole
Wiadomości ma
I ziemniaki od innych warzyw
Odróżni raz dwa

– wyszukiwanie ziemniaków w wiaderku, odróżnianie od innych warzyw

9. Nauczyciel prowadzący: czyta wiersz i zaprasza na degustację upieczonych ziemniaków

Już konkurencje są zakończone
Czas też odpocząć, pośpiewać też
Nasze ziemniaki już upieczone
Można je teraz ze smakiem zjeść

10. Organizatorzy:

Sprzątanie po degustacji:

- porządkowanie Sali gimnastycznej, terenu
- wygaszanie ogniska
- znoszenie pomocy do budynku szkolnego

11. Zespół nauczycieli przygotowujący imprezę: zbiera w wyznaczonym terminie z poszczególnych klas wytwory z ziemniaków i organizuje wystawę.

Scenariusz przygotowała: Hanna Przygodzka